

CA LA MEUCA

CAPÍTOL VINT-I-SET... DE LA SÈRIE LA CUARENTENA QUEBRADA

Así que de coronavirus nada, que lo que pasa es que estás embarazada.

Es que tenía todos los síntomas, respon la Encarna a Madame.

¿Y en el de la regla no te fijaste? La Madame queda mirant la cara ingènua de la seva pupil·la. Nena, ¿tu sabes lo que es la regla? Encarna afirma amb el cap. La vella insisteix, ¿y sabes que cuando te quedas preñada la regla se retira?

Ya, pero sólo tengo unes gotitas y con la vida que llevo, nunca sabes de qué son.. Más animada... Bueno, al menos ya puedo volver.

La Madame s'incorpora amb una agilitat desconeguda. ¡Ni hablar! La criatura no tiene ninguna culpa y por una vez que podrá estar tranquilo en la vida no es cuestión de ir zarandeándole por ahí. Además con tanta aportación semental, te puede salir de varios colores.

No voy a tenerlo. Yo no tengo un niño para que luego me chulee como su padre.

Unes pedretes piquen contra el vidre de la cuina. Uns ulls apareixen per la reixa del pati demanant que l'hi obrin la porta.

Ala, abre tu la puerta Encarnita, eso sí puedes hacerlo. Al moment entra una mena de figura humana. Es treu la mascareta, els guants, un gorret de quiròfan i una bata feta amb bosses de la brossa.

Buenas, señora... ¿está Purita?

La Madame mira a Encarna que surt a buscar la companya. Estará con la

Play... L'home està molt neguitós, es belluga constantment i s'agafa els genitals com si se li escapes el pipí. La Madame li serveix una copa de vi mentre amonesta dolçament al client.

Don Remigio, ¿y la cuarentena?

Solo iba a comprar el pan... es defensa el Remigio però després acaba confessant, es que no puedo aguantarme señora, no puedo.

Entra Purita molt en plan seductor puta. Mira a quién tenemos aquí. Acariciant-lo. Mi virus preferido.

L'home s'obre la bragueta. Espere hombre, espere... ¿Estás seguro, viritus mío, que podemos hacerlo a metro y medio?

Remigio, que no pot treure els ulls de sobre la dona, s'ha quedat sense paraules, tremola i es belluga espasmòdicament.

Y si vas a casa y te la machacas, con las manos bien limpias, claro.

L'home diu que no amb el cos. Comença a sortir-li bromera per la boca.

Haremos una cosa, yo te enseñaré un secretito que tengo aquí escondido y tu miras, ¿vale viritus mío...?

Surten de la cuina. La Madame torna a seure i es beu el got de vi que l'home no ha pogut posar-se a la boca per les tremolors. La Madame a Encarna... Esta va a terminar pronto.

Tot seguit la casa queda inundada per un crit orgasmal horrorós.

¿Y ahora quien limpia la escalera?

TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

EN HOMENATGE A MOLTA GENT

Estic segur que la millor manera d'ocupar el temps és servir als altres. DALAI LAMA.

El nostre màxim deure és donar la nostra ajuda a qui veritablement ho necessita. CICERÓ.

A qui saps que ho necessita, no li venguis allò que pots donar-li. CATON.

Les mans que ajuden són més nobles que les boques que resen. R INGERSOLL.

Frases sàvies, frases que podrien fer avergonyir a l'Església per la seva passivitat durant la pandèmia del Coronavirus. Dissortadament, no tenen vergonya.

LA LLUFA

MERCAT NEGRE

Les grans fortunes del país, tenen com a honorat iniciador, un "indiano", o un estraperlista. Diuen que el costum del contraban arrela en els pobles que tenen mar, però la veritat és que l'origen està en la usura dels seus habitants. La manca d'un aliment o qualsevol necessitat urgent de la societat, desperta els instints d'una colla de perversos que amaguen, emmagatzemen o retenen aquests productes fins que adquireixen preus astronòmics. Després els poca vergonyes, es fan rics, respectables, paguen la restauració d'una capella i s'hi fan enterrar.

Amb el COVID 19, ha tornat a passar el mateix. Mentre els morts no tenen on caure morts i els vius no tenen per on respirar la vida, una sèrie d'espavilats amaga mascaretes, o material sanitari, els bancs, un niu d'espavilats, accedeixen a donar crèdits tal com obliga l'estat, però a canvi de que el beneficiari compri altres serveis seus (un fons, una targeta...) i el paper higiènic ha entrat com a moneda referencial a Wall Street.

Fer l'amor a metre cinquanta de distància és difícil, doncs bé, un grup de prohoms ja està retirant els condons del mercat. Així quan l'aïllament s'aixequi i els homes es llencin contra els forats de les aigüeres, de ben segur que faltaran condons i els calents clients hauran de pagar una fortuna per una puta goma si no volen carregar-se amb set fills més.

Viure és difícil, conviure amb el coronavirus és empenyador, però estar rodejat de voltors encorbatats, fa fàstic.